

заниѣ твоѣ стоѣ. соухо шествиѣ дажъ до гроба ти сквозъ море.
 ѿмѣ же възвесели сѧ вѣсѣ вселенѧ . прѣмѧаши цѣлебныѧ
 дары ѿ гроба ти . ѿмѣ же бо҃гласе . напои мѧ ѡбѧдѧаго.
 подажъ простыѧ ѹтѣшиши ти памѧть . прѣсвѣтлаго ѹспениѧ.
 ѿ възвращениѣ моѣмъ ти : —

(Петръ)

Истоуникъ ты быѣ . ѿ скровище нескѧдѧно . подажъ ѿзѧ-
 вѧжъ на ѹбогыѧ прѣсно . ѿ мѧтѧна скожъ не ѡскѧдѧѣши .
 ѿ ѹрѣноризыѣ любѧ . ѿ слоужителя цр҃кве бж҃нѧ мѧтѣ ѿ нѣхъ
 радѧ . ѿ мѣзы ѡ бѧ надѣжсѧ . ежѣ же не погрѣши . добръ
 плѧ показѣ : —

Днѣ памѧ творащѧ не прѣзѧн (sic) мѧтѣмѧ къ вѧцѣ.
 жнзѧ ѿзбѧнѧж . тѣмъ даровати . ѿ вѣсего зѧла ѡзбѧвѧ сѧ.
 ѿ ѹлоухѧ жнзѧ вѣтѧжѧ . ѿ на нѣн ѹ вѧкѧ прѣдстожъ ѡѹе
 Петре . сѣтворѧаго ти хвалѧ . сиѧжъ не прѣзѧри :

Слѧ . гл . : ѿ . б . : —

Нѣтъ правѡвѣрнѧ съборе . сѣтекѣше сѧ днѣ . въ ѹѣны
 домъ . прѣстѣго о҃ца . пѣмѧ поѣмъ . сѣстроѣнныѧ гласы того
 прославѧшѧмоу хѡу бѡу нѣмоу . ѿ весело с радѡстѧжъ по-
 хвалѧмъ ѣго . сиѣ рекѣше раѹ сѧ въ нѣѣхъ ѹлѹе . ѿ земны
 ѧнгѣ . ѿ ѣше раѹ сѧ . тебѣ выпнемъ непрѣстаѣще . главо
 стаѧ цр҃каѧ . раѹ сѧ помощѧнѣе теплы . ѿ застѣпѧнѣе врахѡ
 дѣмѧ ѿ тѣломъ . людеѧ своиѣхъ . ѡ стрѣти . ѿ бѣды про-
 тѣвнѧ . ѿзбѧвѧ сѧ намъ . ѿ напрасныѧ сѣмьрѧти . мѧн вѧкѧ
 ѿ бѧ . Петре стѧ о҃ѹе :

Н ѿ . б . на лѧ . ѹѣна прѣ гл . : сѣ ѹто вѣзѧмъ глѧ.
 ѧплѧ : на рѧ ѧлѧ . ѿ ѣренѧ твоѧ ѡбѧтѣжѧ . . еѹе.
 сж . г . по пѣѣ : —

Отъ сравнителното проучване на дветѣ царь Петрови
 служби идваме до следнитѣ изводи. Ако и еднакви по духъ,
 службитѣ се различаватъ по своитѣ пѣснопѣния и езикъ и
 сж дѣла на двама отдѣлни автори. Едната при това пред-
 ставя сравнително кратъкъ поменъ (Бѣлградскиятъ преписъ),
 а другата (Зографскиятъ преписъ) е била пълна служба,
 съ канонъ. И дветѣ служби обаче сж били назначени за из-
 пълнение въ манастира, гдето е монашествувалъ царь Петъръ
 и гдето е било положено неговото светителско тѣло, именно